

Tupo juhlissa

Olipa kerran pienessä kylmäsä maassa kaukana pohjoisessa perhe, johon kuuluivat hyvä isä, äkäinen akka, hyvän isän kaunis ja herttainen tytär Tupo edellisestä avioliitosta sekä äkäisen akan kaksi rumaa ja pahankurista au-tytärtä Ansioke ja Hitystakuu.

Kuten arvata saattaa, Ansioke, Hitystakuu ja heidän äitinsä olivat äärettömän kateellisia suoliselle Tupolle. He teettivät tällä kaikki likaiset työt, eivätkä antaneet rahaa uuden bleiserin oston. Näin ollen Tupo-rievun täytyi jatkuvasti kuljeksia nuk-kavieruissa rääsyyssä, jotka olivat joskus nuohotessa ryöttyneet tuhkaisiksi.

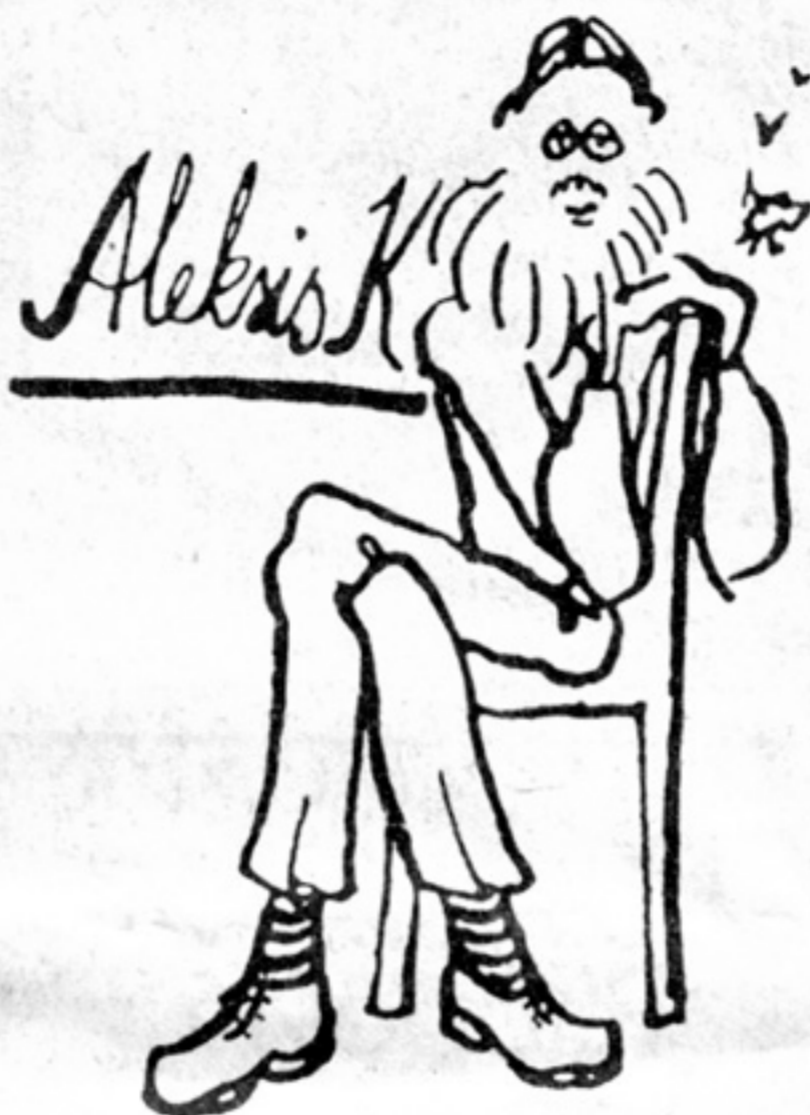
Sattuipa sitten niin, että itse pääministeri kutsui kaikki huomattavat alamaisensa uudenvuodenvalviaisiin hallituksen juhlahuoneistoon. Kuinka ollakaan, Ansioke ja Hitystakuu saivat kutsun.

— Voi kuinka hauskaa olisi päästä valviaisiin, huokasi kaunis Tupokin surullisena neuloessaan sisarilleen juhlaahteita.

— Hui hai, pilkkasivat sisaret, et sinä sinne kelpaa. Kyllä siellä naurettaisiin, jos tuollainen rääsyläinen astuisi sisään.

Kun sisaret olivat jo lähteneet matkaan ja jättäneet Tupon itkeä tuhertamaan, paikalle saapui satumalta Paul Paavelaksi naamioitunut hyvä haltiatar. Hän oli kuullut Tupo-raukan toiveet ja päättänyt auttaa tätä. Kerran hän huitaisi taikaporkkanallaan ja hilurimpsi! Tupo-raukan rääsyt muuttuivat siinä silmänräpäyksessä kiiltävillä penninrahoilla koristelluksi juhlapuvuksi. Jalkaansa hän sai 20 demarin tukisukkahousut haarakiilalla sekä indeksikoroilla varustetut kim-meltävät lasikengät.

Kun kaikki oli valmista, haltiatar ilmoitti kuitenkin tärkeän asian:

— Minunkaan kykyni eivät ole rajattomat. Taikavoimani loppuu keskiyöllä. Pidä huoli, että saat isketyksi miehen ja houkutelluksi hänet jatkoille ennen puoltayötä. Muuten juhlaahteesi muuttuvat ryysyiksi jälleen.

Malttamattomana lähtemään Tupo lupasi tehdä työtä käskettyä. Sitten hän nousi mittariautoon, sanoi osoitteen ja hurautti yön pimeyteen helmat hulmuten.

Tupon astuessa valviaissaliin kutsuvieraiden hälinä lakkasi kuin veitsellä leikaten, ja kaikki tuijottivat häntä sanattomina ihastuksesta. Pääministeri häikäistyi Tupon kauneudesta niin, että kulki koko illan hänen rinnallaan, pasteeraili ympäriinsä henkseleitään räpsytellen, hymyili valokuvaajille ja antoi auliisti haastatteluja seurapiiritoimittajille. Keskustelipa hän jo vakavasti erään lehden kanssa yksinoikeudesta hänen ja Tupon häihin.

Tupo oli niin onnellinen, että

unohti kokonaan haltiattaren varoituksen, kunnes kello löi ensimmäisen kahdestatoista lyönnistään. Silloin hän säikähti. Pääministeri oli ehtinyt jo tehdä muutaman sopimattoman ehdotuksen, mutta kokemattomuuttaan Tupo oli punastellen torjunut ne. Nyt oli jo liian myöhäistä. Tupo yritti rynnätä tiehensä, mutta kateelliset sisaret Ansioke ja Hitystakuu kamppasivat hänet rappusissa niin että Tupo suoritti tyylikkään liukuman suoraan ulko-ovelle. Juuri silloin Tupon koreat juhlahepenet muuttuivat takaisin rääsyyksi, luku-nottamatta indeksikorolla varustettua lasikenkää, joka tipahti rytäkässä permannolle.

Kaikki näkivät, että Tupo-raukka olikin varsinainen lumpuläjä, ja huudahtivat yhteen ääneen: "Hyi mokomaa!"

Pääministeri kuljeksi ympäriinsä vaivautuneena ja yritti selittää, että oli se sentään niin hyvännäköinen alkuillasta. Tupon jo poistuttua nolona paikalta pääministeri vielä tuijotteli käteen jäänyttä lasikenkää kuin kristallipalloa ja tuumi, että ehkä tästä vielä jollekulle aamutossun saisi, kun vähän korjauttaisi. Mutta vaikka hän etsi koko valtakunnan läpi, ei löytynyt ketään, jolle tossu olisi sopinut. Kerran kun sitä yritettiin angeta liian suureen jalkaan, se hajosi tuhansiksi sirpaleiksi ja se oli sen kengän loppu.

Tuhkimosta huhut kertovat, että hän matkusti pian tapauksen jälkeen Reeperbahnille ja ryhtyi siellä alalle, jolle hänellä oli ilmeisiä taipumuksia, nimittäin lumpuksi. Nykyisin hän siis kiertää sylistä syliin ja muistelee mennyttä keskitettyä rakkautaan.

Tämän tarinan opetus oli lähinnä siinä, että niin siinä käy kun menee isokenkäisten juhliin.